

905.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 16 listopada 1927 r.

o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. № 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Taryfę pocztową, telegraficzną i telefoniczną dla obrotu wewnętrznego i zagranicznego ustala się w brzmieniu według załączników I, II i III do niniejszego rozporządzenia,

§ 2. Odszkodowanie za zaginione przesyłki polecane wysyłane zagranicę, z wyjątkiem obszaru W. M. Gdańska, wynosi 50 złotych.

W obrocie zagranicznym odszkodowanie za zaginione paczki oraz za ubytek lub uszkodzenie ich zawartości, poza wyjątkami podanymi poniżej, nie może przekraczać:

a) przy paczkach zwykłych:			
	do 1 kg. wagi . . .	10	franków złotych
ponad 1	" 5 " " . . .	25	" "
" 5	" 10 " " . . .	40	" "
" 10	" 15 " " . . .	55	" "
" 15	" 20 " " . . .	70	" "

b) przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej przez nadawcę w walucie kraju nadania.

Odszkodowania za paczki bez podanej wartości w obrocie z W. M. Gdańskiem nie może przekraczać—2 franków złotych za każdy kilogram lub jego część; w obrocie ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad—1 franka złotego za każdy kilogram lub jego część.

§ 3. Wszelkie opłaty i należności oraz odszkodowania za paczki obrotu zagranicznego podane w odnośnych taryfach we frankach i centymach złotych przelicza się na walutę złotą według każdorazem obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

§ 4. Osobom, które do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia uiszczyły w całości lub częściowo opłaty budowlane za urządzenie lub przeniesienie stacji telefonicznych, żądane roboty wykonane będą na podstawie dotychczas obowiązującej taryfy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w działach pocztowym i telegraficznym, załącznik I i II, od dnia 1 grudnia 1927 r., w dziale telefonicznym, załącznik III, od dnia 1 stycznia 1928 r.

Opłaty telefoniczne wstępne i instalacyjne, podane w §§ 1—7 załącznika III, obowiązują od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem i taryfy, a w szczególności: rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1926 r. o zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej (Dz. U. R. P. № 88, poz. 490), rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 30 sierpnia 1927 r. o częściowej zmianie taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej z dnia 24 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 684), rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1924 r. w sprawie należytości budowlanych uiszczanych przez abonentów państwowych sieci telefonicznych nowozgłaszających się, zmieniających lokale lub cesjonariuszy (Dz. U. R. P. № 109, poz. 984) i rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 sierpnia 1926 r. dotyczące zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1924 r. w sprawie należytości budowlanych uiszczanych przez abonentów państwowych sieci telefonicznych nowozgłaszających się, zmieniających lokale lub cesjonariuszy (Dz. U. R. P. № 82, poz. 457).

Minister Poczt i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

Załącznik do rozp. Min. Poczty i Telegrafów
z dnia 16 listopada 1927 r. (poz. 905).

I. TARYFA POCZTOWA.

PRZESYŁKI LISTOWE.

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem	groszy	Obrót zagraniczny	groszy
	waga — wymiary — inne warunki		waga — wymiary — inne warunki	
1) Listy	a) prywatne	do wagi 20 g. 25 ponad 20 do 250 g. 50 " 250 " 500 g. 80	do wagi 20 g. 50 za każde dalsze 20 g. 30	
	b) urzędowe	do wagi 20 g. 25 ponad 20 do 250 g. 50 " 250 " 2000 g. 70	Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier: do wagi 20 g. 40 za każde dalsze 20 g. 30	
	Wymiary: 45 cm. w każdym kierunku; rulony: 75 cm. długości, 10 cm. średnicy.		Najwyższa dopuszczalna waga: 2 kg. Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
2) Kartki pocztowe	pojedyncze 15 z odpowiedzią 30		pojedyncze lub za każdą część kartki z opłaconą odpowiedzią 30 Do Austrii, Czechosłowacji, Rumunii i Węgier 25	
	Wymiary: najmniejsze 10 × 7 cm. największe 15 × 10,5 cm.		Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
3) Druki	a) prywatne	do wagi 25 g. 5 ponad 25 do 50 g. 10 " 50 " 100 g. 15 " 100 " 250 g. 25 " 250 " 500 g. 50 " 500 " 1000 g. 60 " 1000 " 2000 g. 70 (tylko pojedynczo wysyłane tomy)	za każde 50 g. 10	
	b) urzędowe	do wagi 25 g. 5 ponad 25 do 50 g. 10 " 50 " 100 g. 15 " 100 " 250 g. 25 " 250 " 2000 g. 40		
	Wymiary jak dla listów.		Najwyższa waga 2 kg. Waga pojedynczo wysyłanych tomów może wynosić 3 kg. Wymiary jak dla listów.	

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem	groszy	Obrót zagraniczny	groszy
	waga — wymiary — inne warunki		waga — wymiary — inne warunki	
4) Druki dla ociemniałych	do wagi 5000 g.	5	za każde 1000 g.	5
			Do Austrii, Czechosłowacji i Węgier do wagi 3000 g.	
	Wymiary jak dla listów.		Najwyższa waga 3 kg. Wymiary jak dla listów.	
5) Papiery handlowe	do wagi 250 g.	25	za każde 50 g.	10
	ponad 250 do 500 g.	50	najmniej	50
	" 500 " 1000 g.	60		
	Wymiary jak dla listów.		Najwyższa waga 2 kg. Wymiary jak dla listów.	
6) Próbki towarów	do wagi 250 g.	25	za każde 50 g.	10
	ponad 250 do 500 g.	50	najmniej	20
	Wymiary: 45 × 20 × 10 cm.; rulony: 45 cm. długości, 15 cm. średnicy.		Najwyższa waga 500 g. Wymiary jak w obrocie wewnętrznym.	
7) Przesyłki mieszane (druki, próbki towarów, papiery handlowe)	do wagi 250 g.	25	za każde 50 g.	10
	ponad 250 do 500 g.	50	najmniej jednak	20
	" 500 " 1000 g.	60	jeżeli przesyłka składa się z druków i próbek towarów; w innych wypadkach najmniej	50
	Waga i wymiary poszczególnych części składowych przesyłki nie mogą przekraczać norm przepisanych dla każdej z tych części.		Najwyższa waga ogólna 2 kg. Inne warunki jak w obrocie wewnętrznym.	
8) Czasopisma a) prenumerowane za pośrednictwem poczty	I. Opłata za przesłanie i doręczenie: Za każdy egzemplarz			
	do wagi 25 g.	0,9		
	ponad 25 do 50 "	1,—		
	" 50 " 100 "	2,—		
	" 100 " 250 "	2,25		
	" 250 " 500 "	4,5		
	" 500 " 1000 "	6,—		
	" 1000 " 2000 "	9,—		
	Za czasopisma wychodzące 2 razy dziennie, lecz rozsyłane raz dziennie, oblicza się należność według łącznej wagi obydwu numerów.			
	II. Należność manipulacyjna: Za czasopisma, wychodzące pięć razy na tydzień lub częściej — od			

Rodzaj przesyłki	Obrót wewnętrzny i z Wolnem Miastem Gdańskiem	groszy	Obrót zagraniczny	groszy
	waga — wymiary — inne warunki		waga — wymiary — inne warunki	
b) przekazywane przez wydawców	każdego egzemplarza abonowanego czasopisma — miesięcznie	10		
	Za czasopisma, wychodzące rzadziej niż 5 razy na tydzień, od każdego wysłanego numeru abonowanego czasopisma Obie powyższe opłaty, podane w zaokrąglonej jednej kwocie w cenniku czasopism, pobiera się zgóry przy zamawianiu czasopism. Za przesyłanie zaległych egzemplarzy za bieżący najkrótszy dla danego czasopisma okres prenumeraty nie pobiera się żadnej dodatkowej opłaty. Opłatę wskazaną pod I. pobiera się ryczałtem zgóry za zgłoszony dozwolony okres prenumeraty.	1/2	Za każde 50 g.	10
Dodatki do czasopism	a) Dodatki zwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma nie podlegają opłacie, jeżeli waga pojedynczego dodatku lub wszystkich dodatków łącznie nie przekracza 100 g. *Dodatki zwyczajne ponad 100 do 250 g.	4,5	Do Argentyny, Belgji, Bułgarii, Estonji, Francji, Holandji, Kuby, Luksemburga, Łotwy, Portugalji, Rumunji, Terytorjum Sarry i Królestwa Serbów, Kroatów i Słoweńców: za każde 50 g.	5
	b) Dołączane do czasopism przez wydawcę blankiety wpłat P. K. O. i przekazy pocztowe na wznowienie prenumeraty wolne są od opłaty. b) Za dodatki nadzwyczajne dołączone do jednego egzemplarza czasopisma pobiera się przy nadaniu 60% taryfowej opłaty dla druków prywatnych odpowiedniej wagi (poz. 3 a).	9,— 12,—	Do Austrii, Czechosłowacji i Węgier—jak w obrocie wewnętrznym. Waga i wymiary jak dla druków.	

LISTY WARTOŚCIOWE.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Listy wartościowe prywatne i urzędowe:

- opłata za list polecony odpowiedniej wagi,
- należność asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część. 10 gr.
- opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości 10 „

Za listy wartościowe, prywatne i urzędowe, nadawane w stanie otwartym i po przeliczeniu zamknięte pod kontrolą urzędu pocztowego pobiera się ponadto należność manipulacyjną w wysokości 100% należności asekuracyjnej.

Wartość podana nie może przekraczać przy listach prywatnych — 10.000 zł., przy listach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

2. Listy wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

- a) opłata za list polecony odpowiedniej wagi,
- b) należność asekuracyjna:
 - do 1.000 zł. podanej wartości. 50 gr.
 - " 5.000 " " " 100 "
 - " 10.000 " " " 200 "
 - za każde dalsze 10.000 zł. 200 "
- c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości. 10 "

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Zniżona należność asekuracyjna ma zastosowanie również do listów wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do listów wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

3. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 za listy wartościowe pobiera się:

- a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,
 - b) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część. 5 gr. najmniej jednak 10 "
- Wysokość podanej wartości, jak pod 1) i 2).

B. Obrót z Wolnem Miastem Gdańskiem.

Za listy wartościowe pobiera się:

- a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi (jak w obrocie wewnętrznym),
 - b) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część. 50 gr.
 - c) opłatę dodatkową bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości 10 "
- Wartość podana nie może przekraczać 10.000 zł.

C. Obrót zagraniczny (z wyjątkiem W. M. Gdańska).

Za listy wartościowe pobiera się:

- a) opłatę za list polecony odpowiedniej wagi,
- b) należność asekuracyjną za każde 300 złotych podanej wartości lub ich część. 50 gr.

Wartość podana nie może przekraczać 5.000 franków w złocie, względnie ich równowartości w złotych, o ile w obrocie z niektórymi krajami nie obowiązuje kwota niższa.

PACZKI.

A. Obrót wewnętrzny.

1. Paczki prywatne i urzędowe:

- a) opłata od wagi:
 - do 1 kg. 100 gr.
 - ponad 1 " 5 " 200 "
 - " 5 " 10 " 300 "
 - " 10 " 15 " 500 "
 - " 15 " 20 " 600 "
- b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki. 10 "

2. Paczki kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

- a) opłata od wagi:
 - do 20 kg. — jak pod 1 a)
 - ponad 20 " 25 " 700 gr.
 - " 25 " 30 " 800 "

- b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki 10 gr.

3. Paczki Banku Polskiego i jego Oddziałów z monetą brzęczącą:

- a) opłata od wagi:
 - do 20 kg. — jak pod 1 a)
 - ponad 20 do 30 " 800 gr.
 - " 30 " 40 " 1000 "
 - " 40 " 50 " 1200 "
 - " 50 " 60 " 1400 "
- b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki. 10 "

4. Paczki, zawierające urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 30, poz. 186) lub podręczniki szkolne (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 109, poz. 859):

- a) opłata od wagi:
 - do 1 kg. 50 gr.
 - ponad 1 " 5 " 100 "
 - " 5 " 10 " 150 "
 - " 10 " 15 " 250 "
 - " 15 " 20 " 300 "
- b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki 10 "

5. Paczki ochronne:

- a) opłata od wagi o 50% wyższa od odpowiedniej opłaty, jak pod 1 a), 2 a), 3 a) i 4 a),
- b) opłata dodatkowa bez względu na wagę paczki 10 gr.

6. Paczki wartościowe prywatne i urzędowe:

- a) opłata od wagi, jak pod 1 a), 4 a) i 5 a),
- b) należność asekuracyjna za każde 100 złotych podanej wartości lub ich część 10 gr.
- c) należność manipulacyjna
 - do 100 zł. podanej wartości 20 gr.
 - ponad 100 " " " 40 "
- d) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości 10 "

Wartość podana nie może przekraczać przy paczkach prywatnych — 10.000 zł., przy paczkach władz i urzędów państwowych — 100.000 zł.

7. Paczki wartościowe Banku Polskiego oraz kas i urzędów skarbowych z dotacjami i nadmiarami kasowemi:

- a) opłata od wagi, jak pod 2 a), 3 a) i 5 a),
- b) należność asekuracyjna:
 - do 1.000 zł. podanej wartości 50 gr.
 - " 5.000 " " " 100 "
 - " 10.000 " " " 200 "
 - za każde dalsze 10.000 zł. 200 "
- c) opłata dodatkowa bez względu na wagę lub wysokość podanej wartości. 10 "

Wysokość podanej wartości nieograniczona.

Zniżona należność asekuracyjna ma zastosowanie również do paczek wartościowych w obrocie wzajemnym kas i urzędów skarbowych z zawartością znaczków stemplowych, oraz do paczek wartościowych, nadawanych przez Główny Urząd Statystyczny pod adresem urzędów celnych z zawartością znaczków statystycznych.

8. W polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1 obowiązują dla paczek opłaty i należności, ustalone w niniejszym rozdziale dla poszczególnych rodzajów paczek, z wyjątkiem opłaty dodatkowej pod 1 b), 2 b), 3 b), 4 b), 5 b), 6 d) i 7 c).

Ponadto, jeżeli z wyszukaniem przesyłki w dokumentach połączone są czynności wzmożone, pobiera się za każdą godzinę zużytego na ten cel czasu, względnie za przejście każdych 2000 pozycji księgi nadawczej—1 złoty, najwyżej razem 10 złotych.

16) Zniesienie lub zmniejszenie pobrania 65 —

c) przy odbiorze:

17) Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń, gdzie ten rodzaj służby zaprowadzono:

a) przekazów pocztowych i telegraficznych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:

	do 10 zł.	5 gr.
ponad 10 „ 25 „	10 „	10 „
„ 25 „ 50 „	20 „	20 „
„ 50 „ 100 „	30 „	30 „
„ 100 „ 250 „	40 „	40 „
„ 250 „ 500 „	60 „	60 „
„ 500 „ 750 „	80 „	80 „
„ 750 „ 1000 „	100 „	100 „

b) przekazów P. K. O. stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sieroc, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski — wypłacanych z funduszu Skarbu Państwa:

do 50 zł. nie pobiera się żadnej należności, ponad 50 zł., bez względu na wysokość przekazanej kwoty 10 gr.

c) listów wartościowych:

do 100 zł. podanej wartości	10 gr.
ponad 100 „ 1000 „ „ „	20 „
„ 1000 „ 5000 „ „ „	50 „
„ 5000 zł., bez względu na wysokość podanej wartości	100 „

ad a) i c) Za doręczenie pensyj emerytalnych weteranów z r. 1863, przesyłanych przekazami pocztowymi, przekazami P. K. O., lub listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należności.

d) paczek:

w Warszawie do 5 kg.	50 gr.
„ „ 10 „	60 „
„ „ 15 „	100 „
„ „ 20 „	120 „
w urzędach pocztowych I i II klasy:	
do 5 kg.	40 gr.
„ 10 „	50 „
„ 15 „	80 „
„ 20 „	100 „
w innych urzędach:	
do 5 kg.	30 gr.
„ 10 „	40 „
„ 15 „	70 „
„ 20 „	90 „

Obrót we- wnętrzny	Obrót za- graniczny
g r o s z y	
65	—

ad c) i d) Za doręczenie zagranicznych listów wartościowych oraz zagranicznych paczek do wagi 10 kg. nie pobiera się należności za doręczenie. Następna dostawa po pierwszym bezskutecznym doręczeniu podlega taryfowej opłacie za doręczenie.

18) Za doręczenie przez listonosza wiejskiego paczki za każde 5 kg. wagi 30 gr.
Za doręczenie przekazów z pieniędzmi i listów wartościowych, jak pod 17 a) b) i c).

19) Za skrytki i przegródki, miesięcznie:
a) dla przesyłek listowych i gazet 100 gr.
b) dla listów wartościowych i przekazów oraz przesyłek pod a)
w Warszawie 1.000 „
w innych miejscowościach 500 „
c) dla paczek w Warszawie 5.000 „
w innych miejscowościach 2.500 „

Opłatę pod a) pobiera się zasadniczo w miejscowościach, gdzie istnieje doręczanie przesyłek listowych, opłatę za skrytki i przegródki pobiera się jednak i w tych wypadkach, w których adresat zamieszkuje w miejscowości posiadania płatnej skrytki lub przegródki.

Opłatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu.

20) Składowe za każdy dzień zwłoki:
a) za każdą paczkę 35 gr.
najwyżej 1.000 „
b) za każdy list wartościowy 20 „
najwyżej 200 „

Od opłaty składowego są wolne:

- a) dzień doręczenia lub wydania odbiorcy adresu pomocniczego względnie dowodu odbioru na list wartościowy, nadto:
- b) w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu doręczeń listonosza wiejskiego bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, przy paczkach i listach wartościowych dla wojskowych (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni,
- c) przy paczkach i listach wartościowych, adresowanych „poste restante” dalsze 4 dni,
- d) w zamiejscowym okręgu doręczeń—dalszych 14 dni.

21) Za przepakowanie paczek pobiera się należność w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

22) Za zwykłe przesyłki listowe „poste restante”, o ile nadawca nie uiścił opłaty przy nadaniu 10 gr.

23) Za pisma sądowe, nadane w województwie lwowskim, krakowskim, stanisławowskim, tarnopolskim i cieszyńskiej części województwa śląskiego, a doręczone w miejscu siedziby sądu 25 „
doręczone w innej miejscowości 30 „

d) różne opłaty:

24) Zawiadomienie o niedoręczalności paczki
w obrocie wewnętrznym 50 „
„ zagranicznym 100 „

25) Upoważnienie do wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę (tylko w obrocie wewnętrznym) 40 „

26) Pełnomocnictwo:		b) za przepisanie czasopisma na nazwisko innego odbiorcy w miejsce pierwotnego prenumeratora . . .	15 gr.
a) dla jednorazowego odbioru przesyłek	10 gr.	c) za dostanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora w obrębie tej samej miejscowości, o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego oraz za dostanie czasopisma w razie zmiany miejsca zamieszkania prenumeratora do zamiejscowego okręgu doręczeń lub do innego urzędu pocztowego	40 "
b) stałe do odbioru przesyłek	200 "		
27) Osobne zastrzeżenie odbierania listów na dworcach kolejowych (dziennie jeden list dworcowy) miesięcznie	500 "		
28) Osobne zastrzeżenie odbierania przesyłki gazetowej na dworcach kolejowych, za jedną przesyłkę gazetową dziennie, bez względu na ilość zawartych w przesyłce egzemplarzy gazet, miesięcznie	500 "		
za wysyłane bezpośrednio przez administrację gazet własne egzemplarze, miesięcznie	100 "		
29) Za przewóz torb zamkniętych, miesięcznie	500 "		
30) Za pośrednictwo przy cieniu przesyłek listowych zwykłych, poleconych i wartościowych	50 "		
31) Za pośrednictwo przy cieniu paczek zagranicznych oraz za pośrednictwo przy rewizji skarbowo-akcyzowej paczek nadchodzących z urzędów pocztowych W. M. Gdańska	50 centymów		
32) Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cieniu, miesięcznie	1.000 gr.		
Jeżeli osobista interwencja odbiorcy odbywa się w lokalu pocztowym lub jeżeli przy czynności tej współdziała z urzędu organ pocztowy, dolicza się należność za pośrednictwo (p. 30 i 31).			
33) Za czynności związane z zaprotestowaniem wekslu pobiera się od nadawcy listu zleceńowego przy doręczeniu mu wekslu zaprotestowanego:			
a) opłatę za sporządzenie protestu, która wynosi:			
jeżeli kwota ulegająca zaprotestowaniu nie przekracza 100 zł.	200 "		
powyżej 100 do 250 zł.	250 "		
" 250 " 300 "	310 "		
" 300 " 400 "	460 "		
" 400 " 500 "	560 "		
" 500 " 600 "	610 "		
" 600 " 1000 "	810 "		
b) taryfową opłatę pocztową za przesłanie wekslu zaprotestowanego listem poleconym,			
c) podatek komunalny od każdego zaprotestowanego wekslu w wysokości pół procent zaprotestowanej sumy wekslowej. Wyjątek stanowią gminy (magistraty) położone na obszarze województwa śląskiego, na rzecz których nie należy ściągać powyższego podatku komunalnego.			
34) Za poświadczenie doręczenia listu za dowodem doręczenia i zwrócenia dowodu nadawcy, prócz opłaty za list zwykły	25 gr.		
35) Opłaty gazetowe (obowiązują również w polskim urzędzie pocztowym Gdańsk 1):			
a) za cofnięcie zamówienia czasopisma, o ile zamówienie przekazano już wydawcy	20 "		
zresztą	5 "		
		Specjalne opłaty pocztowe w górnośląskiej części województwa śląskiego.	
		Uwaga: Opłaty pod 2 a), 3), 5) i 6) obowiązują także w województwie poznańskim i pomorskim.	
		1) Za doręczenie pośpieszne w obrocie wewnętrznym Górnego Śląska i w obrocie z innymi dzielnicami Polski uiszczają nadawca:	
		a) za przesyłki listowe w miejscowym okręgu doręczeń	80 gr.
		za przesyłki listowe w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym Górnego Śląska) rzeczywiste koszty posłańca, najmniej jednak	80 "
		w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym Górnego Śląska)	100 "
		b) za paczki w miejscowym okręgu doręczeń niezależnie od należności za doręczenie	80 "
		w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu nadawczego (tylko w obrocie wewnętrznym Górnego Śląska) niezależnie od należności za doręczenie, rzeczywiste koszty posłańca, najmniej jednak	80 "
		w zamiejscowym okręgu doręczeń innego urzędu (tylko w obrocie wewnętrznym Górnego Śląska)	100 "
		2) Za wystawienie:	
		a) legitymacji pocztowej	100 "
		b) karty składowej	50 "
		3) Miesięczna należność za sprawdzenie upoważnienia zgłaszającego się po odbiór przesyłek pocztowych na podstawie specjalnej umowy	200 "
		4) Za kredytowanie opłat pocztowych, za późniejszym rozliczeniem, miesięcznie	300 "
		5) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
		a) do 10 klm.	50 "
		b) ponad 10 klm.	100 "
		od 10 kg. do 20 kg.:	
		a) do 10 klm.	100 "
		b) ponad 10 klm.	150 "
		6) Za jazdę pocztą od kilometra	50 "

Załącznik do rozp. Min. Poczty i Telegrafów
z dnia 10 listopada 1927 r. (poz. 905).

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. OBRÓT WEWNĘTRZNY.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
1	Za telegramy miejscowe i zamiejscowe (państwowe i prywatne) zwykłe: opłata od wyrazu Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	15 50	Kolejowe urzędy telegraficzne w miejscowościach, gdzie znajdują się także państwowe urzędy telegraficzne pobierają dodatkową należność, którą ustala każdorazowo Min. Komunikacji. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego.
2	Za telegramy prywatne pilne =D= opłata od wyrazu. Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	45 50	Telegramy pilne do stacyj kolejowych nie są dopuszczone.
3	Za zapłaconą odpowiedź =RPx= opłata w dowolnej wysokości		Przy płatnej wskazówce =RP= oznacza się kwotę wpłaconą na odpowiedź w złotych i groszach np. RP 1.55, RP 2.00, RP 3.50 i t. d. W granicach podanej kwoty może być nadana odpowiedź jako telegram zwykły lub pilny. Jeżeli należność za odpowiedź przewyższa kwotę zgóry wpłaconą, nadawca odpowiedzi dopłaca różnicę. Kupon na odpowiedź może być wykorzystany w ciągu sześciu miesięcy licząc od następnego dnia po jego wystawieniu.
4	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu Nadto od każdego telegramu opłata zasadnicza	8 25	Telegramy prasowe oznacza się przed adresem płatną wskazówką służbową „Presse”. W telegramach prasowych dopuszczona jest tylko płatna wskazówka służbową =TMx=
5	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu Nadto od każdego telegramu opłata zasadnicza	3 25	Inne warunki jak pod 4.
6	Za telegramy listowe =LT= opłata od wyrazu najmniej jednak za 20 wyrazów t. j. Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	8 160 25	Płatną wskazówkę służbową =LT= umieszcza się przed adresem. Tekst telegramu listowego musi być zredagowany w języku jawnym. Telegramy listowe mogą być nadawane we wszystkich urzędach telegraficznych i o każdej porze. Ze szczególnych wskazówek służbowych dopuszczone są: RP i poste restante. Pobranych opłat za telegramy listowe nie zwraca się. Telegramy listowe wydaje się w kolejności po telegramach zwykłych i doręcza się adresatowi pocztą.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
7	Za sprawdzenie telegramu =TC= 50% opłaty telegramu zwykłego o takiej samej ilości wyrazów.		Telegramy państwowe (S) w mowie tajnej (umówionej lub szyfrowej) sprawdza się przy przetelegrafowaniu z urzędu.
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraficzne zwykłe =PC= b) telegraficzne pilne =PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi	125 275 25	O doręczeniu telegramu ze znakiem =PCP= zawiadamia się urząd nadawczy pismem służbowym.
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR= jako też za odebranie telegramu na poczcie jako list polecony =GPR= pobiera się należność pocztową wyłącznie za samo polecenie listu	40	Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności.
10	Za złożenie telegramu do odebrania przez adresata na poczcie jako list zwykły =GP= lub w telegrafie =TR=	10	Opłatę pobiera się przy nadaniu telegramu. Adresat względnie jego upoważniony winien się wylegitymować przy odbiorze telegramu.
11	Za telegramy o kilku adresach =TMx= oprócz normalnej opłaty za telegram dopłata za każdy odpis 50 wyrazów lub część tychże: a) za telegram zwykły b) za telegram pilny	50 100	Opłatę za odpisy pobiera się tyle razy, ile jest adresów mniej jeden. Płatne wskazówki służbowe umieszcza się zawsze przed tym adresem do którego się odnoszą, z wyjątkiem =D= i =TC=, które umieszczone przed pierwszym adresem obok wskazówki =TMx= odnoszą się do wszystkich adresów.
12	Za telegramy ze znakiem umówionym =XPT= i =XPP= opłaca się prócz normalnej należności za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na koszt doręczenia umyślnym posłańcem b) za telegraficzne doniesienie =XPT= do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności na żądanie nadawcy c) za pocztowe natomiast doniesienie =XPP= do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należności jak za zwykłą kartkę pocztową	800 125 15	O kwocie wypłaconej posłańcowi za telegram ze wskazówką =XPT= względnie =XPP= zawiadamia się urząd nadawczy, w pierwszym wypadku telegramem służbowym, w drugim wypadku kartką służbową. Nadwyżkę lub całą przedpłatę zwraca się w terminie sześciomiesięcznym od dnia wysłania zawiadomienia o kwocie przypadającej do zwrotu. Za doręczenie telegramu ze wskazówką =XPP= lub =XPT= nie pobiera posłaniec od adresata żadnej opłaty. Do kolejowych urzędów telegraficznych telegramy =XPP= i =XPT= niedopuszczone, zaś telegramy ze wskazówką =posłańcem= tylko na odpowiedzialność nadawcy.
13	Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów za każde 100 słów lub część tychże	50	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należności za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
14	Za odtelefonowanie nadeszłych telegramów nie pobiera się żadnej opłaty. Za doręczenie przez posłańca odtelefonowanego telegramu	50	Nadeszłe telegramsy wydaje się telefonem: a) abonentom, którzy zgłosili pisemne żądanie, b) telegramsy, w których adresie podano numer telefonu. Telegramsy odtelefonowane uważa się za doręczone i przesyła się je przez pocztę jako list zwykły bezpłatnie. Na żądanie adresata mogą być takie telegramsy doręczane przez posłańca według wskazanej obok taryfy.
15	Za pokwitowanie nadanego telegramu prywatnego	10	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
16	Za duplikat pokwitowania nadanego telegramu	50	
17	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego za każde 50 wyrazów lub część tychże. najmniej jednak za wydanie odpisu	50 100	Odpis sporządza się na zwykłym blankiecie telegraficznym i potwierdza się: „Za zgodność” (podpis i pieczęć urzędu).
18	Za każdy umówiony lub skrócony adres: a) w Warszawie i Łodzi rocznie b) we wszystkich innych urzędach rocznie	5000 4000	Opłatę uiszcza się zgóry za cały rok kalendarzowy. Zgłaszający skrót w ciągu roku opłacają należność proporcjonalną w stosunku do ilości pozostałych kwartałów. Adresat może zgłosić i opłacić także więcej aniżeli jeden adres umówiony lub skrócony dla swych telegramów.
19	Za doręczenie telegramów do dwóch rozmaitych miejsc (biuro, mieszkanie) o różnych porach dnia w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi rocznie b) w innych urzędach rocznie.	5000 4000	Opłatę oblicza się jak przy poz. 18.
20	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelefonowanego	30	Należność potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy. Telegramu nadawcy nie zwraca się.
21	Za telegramsy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	20	W razie cofnięcia takiego telegramu należności dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
22	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p.	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stempłowej. Jeżeli w jednym podaniu reklamowano kilka telegramów, uiszcza się należność od każdego reklamowanego telegramu.

Pozycja	P r z e d m i o t	Należności	O b j a ś n i e n i a
		groszy	
			Należytość za złożoną reklamację zwraca się, jeżeli przeprowadzone dochodzenia wykazały, że reklamacja była uzasadniona.
23	Za udzielenie informacji co do nadanego lub doręzonego telegramu względnie za okazanie telegramu	50	Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stemplowej. Telegram okazuje się nadawcy po wylegitymowaniu się.
24	Za doręczenie telegramu z adresem niedokładnym	30	Opłatę pobiera się od adresata, jeżeli go musiano poszukiwać z powodu niedokładnego adresu.
25	Blankiety nadawcze wydaje się bezpłatnie.		

B. OBRÓT Z ZAGRANICĄ.

Opłaty od wyrazu telegramu do zagranicy, oparte na postanowieniach umów międzynarodowych i odnośnego międzynarodowego regulaminu telegraficznego, zawarte są w „Zagranicznej taryfie telegraficznej” (wydawn. Ministerstwa Poczty i Telegrafów) i wyrażone we frankach i centymach złotych.

Powyższe opłaty przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.

Załącznik do rozp. Min. Poczty i Telegrafów z dnia 16 listopada 1927 r. (poz. 905).

III. TARYFA TELEFONICZNA.

Część I.

Stawki taryfowe.

A. Opłaty jednorazowe, wstępne, instalacyjne i za przeniesienie aparatów.

§ 1. Za oddanie do użytku na czas trwania abonamentu linii telefonicznej, łączącej centralę ze stacją abonentową główną, względnie stacją abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową:

- a) za odcinek w granicach strefy pierwszej ryczałtowo, niezależnie od jego długości w sieciach zaliczonych do grupy
I	zł.	150
II	zł.	150
III	zł.	200
IV	zł.	200
V	zł.	250
- b) za odcinek poza granicą strefy pierwszej zależnie od rzeczywistej jego długości od granicy strefy pierwszej do lokalu stacji abonentowej za każde rozpoczęte 100 metr. linii po zł. 25

nadto zwrot wartości nowoużytych słupów przy budowie tego odcinka i zwrot kosztu ich transportu.

U w a g a: Opłaty wskazane pod b) mogą być podwyższone do wysokości pokrycia kosztów własnych zarządu poczt i telegrafów w tych wypadkach, gdy w związku z warunkami terenowymi (przejścia przez rzeki, błota, przełęcz, tory kolejowe, linie prądu silnego) wykonanie połączenia wymaga specjalnych urządzeń.

§ 2. Za zainstalowanie i oddanie do użytku aparatów, stanowiących wyposażenie stacji abonentowej, a mianowicie:

a) aparatu telefonicznego głównego końcowego	zł.	20
b) aparatu telefonicznego głównego z przełącznikiem bądź wbudowanym w aparat, bądź oddzielnym	zł.	30
c) centrali domowej ręcznej na 5 numerów	zł.	300
10 „	zł.	500
15 „	zł.	675
20 „	zł.	825
d) dodatkowej słuchawki do aparatu telefonicznego	zł.	5
e) dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego, zainstalowanych w tym samym pokoju co aparat telefoniczny . . .	zł.	20
w innym pokoju lecz w tym samym lokalu	zł.	30
f) aparatu telefonicznego dodatkowego		
1. w tym samym pokoju co aparat główny	zł.	20
2. w innym pokoju lecz w tym samym lokalu	zł.	30
3. w innym lokalu lecz w tym samym budynku	zł.	40

- 4. w innym budynku na tej samej posesji ryczałtowo zł. 40
nadto za linię zewnętrzną według § 1 p. b.
 - 5. w innym budynku innej posesji ryczałtowo zł. 40
nadto za linię zewnętrzną według § 1 p. a (w granicach strefy pierwszej) lub p. b (poza granicą strefy pierwszej).
- § 3. Za wymianę zainstalowanych aparatów:
- a) aparatu telefonicznego ściennego na aparat biurkowy lub odwrotnie z. 15
 - b) aparatu zwykłego CB na aparat CB z induktorem zł. 25
 - c) aparatu zwykłego CB na aparat CB z induktorem i przełącznikiem zł. 50
- § 4. Za przeniesienie aparatu telefonicznego głównego lub dodatkowego na inne miejsce:
- a) w tym samym pokoju zł. 20
 - b) do innego pokoju w tym samym lokalu zł. 30
 - c) do innego lokalu w tym samym budynku zł. 40
 - d) do innego budynku na tej samej posesji ryczałtowo zł. 40

- nadto za nowobudowaną linię zewnętrzną według § 1 punkt b,
 - e) do innego budynku na innej posesji ryczałtowo zł. 40
nadto za nowobudowaną linię zewnętrzną poza granicą strefy pierwszej według § 1 p. b.
- § 5. Za przeniesienie centralki domowej opłata według rzeczywistych kosztów za materiał i robociznę, poniesionych przez zarząd poczt i telegrafów
- § 6. Za przeniesienie dzwonka dodatkowego, tarczy spadkowej lub gniazdka wtyczkowego na inne miejsce:
- a) w tym samym pokoju zł. 20
 - b) w innym pokoju w tym samym lokalu zł. 30
- § 7. Za czasowe zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tym samym miejscu zł. 20
- Za przełączenie linii abonentowej na inny numer lub za przepisanie abonamentu dokonane na życzenie abonenta . zł. 10
- Uwaga: Gdy roboty wskazane w § 3—7 mają być wykonane w miejscowości odległej ponad 5 km. od centrali, do której stacja abonentowa jest załączona, zainteresowany abonent obowiązany jest dostarczyć środki lokomocji lub pokryć kosztą przejazdu personelu technicznego w jedną i drugą stronę.

B. Opłaty abonentowe uiszczane przez posiadaczy stacji telefonicznych.

§ 8. Opłaty abonentowe normalne:

№ № pozycji	Wyszczególnienie aparatów, stanowiących stację abonentową lub jej uzupełnienie	Opłaty miesięczne w złotych w sieciach zaliczonych do grupy					
		I.	II.	III.	IV.	V.	
1	Aparat główny {	I kategoria	6.—	8.—	12.—	18.—	24.—
2		II "	9.—	12.—	18.—	27.—	36.—
3		III "	12.—	16.—	24.—	36.—	48.—
4	Aparat towarzyski {	w dwójkę	4.50	6.—	9.—	13.50	18.—
5		w trójkę	3.60	4.80	7.20	10.30	14.40
6		w czwórkę	3.—	4.—	6.—	9.—	12.—
7	Centralka domowa niezależnie od tego, czy konserwują ją zarząd poczt i telegrafów, czy też abonent, za każdą linię łączącą ją z centralą	9.—	12.—	18.—	27.—	36.—	
8	Aparat dodatkowy, załączony do centralki domowej i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i centralka:						
	a) konserwowany przez zarząd poczt i telegrafów . .	3.—	4.—	6.—	9.—	12.—	
	b) konserwowany przez abonenta	1.50	2.—	3.—	4.50	6.—	
9	Aparat dodatkowy, załączony do głównego przez przełącznik i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i aparat główny względnie w obrębie innej, lecz pod warunkiem, iż obie te posesje znajdują się poza strefą pierwszą i na jednej magistrali	3.—	4.—	6.—	9.—	12.—	
10	Aparat dodatkowy załączony do głównego szeregowo i zainstalowany w obrębie tejże posesji co i główny	3.60	4.80	7.20	10.80	14.40	
11	Dodatkowy dzwonek lub tarcza spadkowa	1.—	1.—	1.—	1.—	1.—	
12	Dodatkowa słuchawka	1.—	1.—	1.—	1.—	1.—	
13	Dodatkowe gniazdko wtyczkowe	0.)	0.50	0.50	0.50	0.50	

§ 9. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linii telefonicznej, łączącej centralę ze stacją abonentową główną lub stacją abonentową główną ze stacją dodatkową, za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linii poza granicą strefy pierwszej po zł. 0.25

§ 10. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, za konserwację linii telefonicznej łączącej stację abonentową główną ze stacją abonentową dodatkową za każde rozpoczęte 100 mtr. rzeczywistej długości linii w obrębie jednej posesji niezależnie od strefy po zł. 0.25

§ 11. Dopłata miesięczna do opłat normalnych, podanych w § 8, i dopłat podanych w § 9, za załączenie stacji abonentowej nie do najbliższej centrali, a do centrali wskazanej przez abonenta, za każdy kilometr długości linii między stacją abonentową, a centralą wskazaną przez abonenta:

- a) od stacyj abonentowych zaliczonych do I kategorii po zł. 1.—
- b) od stacyj abonentowych zaliczonych do II i III kategorii po zł. 3.—

C. Opłaty jednorazowe za poszczególne rozmowy.

§ 12. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych:

- a) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do tejże centrali co i rozmównica, za każdą t. z. rozmowę miejscową bez ograniczenia czasu zł. 0.15
- b) ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central miejscowych, na terenie tegoż powiatu co i rozmównica za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą zł. 0.50

za każdą 3-minutową rozmowę pilną zł. 1.50

§ 13. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych, na terenie katowickiej sieci okręgowej, ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central, wchodzących w skład tejże katowickiej sieci okręgowej, za każdą rozmowę bez ograniczenia czasu zł. 0.15

§ 14. Za rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznych, w Warszawie i w miejscowościach, wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej, ze stacjami abonentowemi załączonemi do centrali miejskiej w Warszawie i do central podmiejskich (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa), za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . zł. 0.50
" " " " " pilną . . zł. 1.50

§ 15. Za rozmowy przeprowadzane z dowolnej stacji abonentowej ze stacjami abonentowemi, załączonemi do central na terenie tegoż powiatu co i stacja abonentowa wywołująca, za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . zł. 0.30
" " " " " pilną . . zł. 0.90

§ 16. Za rozmowy przeprowadzane ze stacyj abonentowych warszawskiej sieci miejscowej lub sieci wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej ze stacjami abonentowemi załączonemi do central tychże sieci (o ile to nie będzie rozmowa miejscowa), za każdą 3-minutową rozmowę zwykłą . . zł. 0.30
" " " " " pilną . . zł. 0.90

U w a g a: Rozmowy wskazane w § 12 punkt b i w § 14 nie mogą być przeprowadzane z rozmównic publicznych, wyposażonych w automaty do inkasowania należności.

§ 17. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

Odległość między centralami, do których załączeni są wywołujący i wywoływani, w kilometrach	Za 3-minutową rozmowę					Za wywołanie określonej osoby lub za wyszukiwanie Nr. telefonu przy rozmowach		Za wezwanie do rozmównicy	Cofnięcie zgłoszonej rozmowy
	zwykła	pilna	w godzinach słabego ruchu 21—8	prasowa	Polskiej Agencji Telegraficznej	przy rozmowach			
						zwykłych	pilnych		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	g r o s z y								
do 25 km.	50	150	30	25	12 ¹ / ₂	10	30		10
ponad 25 do 50 "	90	270	54	45	22 ¹ / ₂	18	54		18
" 50 " 100 "	150	450	90	75	37 ¹ / ₂	30	90		30
" 100 " 200 "	270	810	162	135	67 ¹ / ₂	54	162		54
" 200 " 300 "	330	990	198	165	82 ¹ / ₂	66	198		66
" 300 " 400 "	390	1170	234	195	97 ¹ / ₂	78	234		78
" 400 " 500 "	450	1350	270	225	112 ¹ / ₂	90	270		90
" 500 " 600 "	510	1530	306	255	127 ¹ / ₂	102	306		102
" 600 " 700 "	570	1710	342	285	142 ¹ / ₂	114	342		114
" 700 " 800 "	630	1890	378	315	157 ¹ / ₂	126	378		126

prócz opłat wskazanych w rub. 6 lub 7 dodatkowo na posłatac w miejscowym okręgu doręczeń 1 zł.

D. Opłaty za specjalne świadczenia.

§ 18. Za stałe połączenie, na czas przerwy w urzędowaniu centrali, dwóch załączonych do niej stacji abonentowych:

a) jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej	zł. 0.40
b) codziennie w ciągu miesiąca podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej	zł. 6.00
c) codziennie w ciągu miesiąca podczas obydwu przerw	zł. 12.00

Za stałe połączenie, na czas przerwy w urzędowaniu centrali, załączonej do niej stacji abonentowej:

a) z drugą stacją abonentową załączoną do innej centrali, również z ograniczonymi godzinami urzędowania, o ile obie centrale posiadają bezpośrednio połączenie, jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej — podwójna opłata za zwyczajną rozmowę międzymiastową w danej relacji i prócz tego	zł. 0.40
b) z centralą, pełniącą pełną służbę C, N/2 lub N, jednorazowo podczas przerwy bądź obiadowej, bądź nocnej a prócz tego opłatę za każdą rozmowę międzymiastową, faktycznie w tym czasie przeprowadzoną.	zł. 0.40

§ 19. Za codzienne podawanie abonentowi o pewnej porze dokładnego czasu miesięcznie

zł.	3
-----	---

§ 20. Za każdy dodatkowy wiersz druku w spisie abonentów przy pierwszym zamieszczeniu nazwiska abonenta oraz za każdy wiersz druku przy zamieszczeniu kilkakrotnem w spisie lub dodatku do spisu

zł.	0.50
-----	------

§ 21. Za konserwację przewodów prywatnych, zawieszonych na trasie zarządu poczt i telegrafów, za każde rozpoczęte 100 mtr. przewodu pojedynczego rocznie

zł.	3
-----	---

Za wynajęcie osobie prywatnej pojedynczej żyły kablowej za każde rozpoczęte 100 mtr. żyły rocznie

zł.	5
-----	---

C z ę ś ć II.**Wyjaśnienia do taryfy telefonicznej.**

§ 22. Opłaty jednorazowe wstępne i instalacyjne, wskazane w §§ 1 i 2, uiszczają wszyscy, ubiegający się o załączenie ich do sieci telefonicznej, jak również ci abonenci, którzy reflektują na nowe połączenia.

Od opłat wskazanych w § 1 punkt a nikt nie może być zwolniony i nikomu nie udziela się żadnych zniżek; od opłat wskazanych w § 1 punkt b (za odcinek poza strefą pierwszą) mogą być udzielane zniżki, gdy zarząd poczt i telegrafów posiada w odpowiednim kierunku niewykorzystane linje zapasowe, nie wymagające gruntowniejszego remontu. W tych wypadkach dyrekcjom poczt i telegrafów przysługuje prawo we własnym zakresie działania pobierać niższe opłaty w wysokości:

- 50% opłaty normalnej za pierwszy kilometr,
- 40% opłaty normalnej za drugi kilometr,
- 30% opłaty normalnej za trzeci kilometr,
- 20% opłaty normalnej za czwarty i dalsze klm.

Osoby i instytucje, które uiszczają należności telefoniczne z sum skarbowych, płacą za linje zapasowe należności obliczone według rzeczywistych kosztów doprowadzenia tych linii do stanu używalności.

§ 23. Nie opłacają powtórnie opłat wstępnych, a tylko ewentualnie opłaty za zainstalowanie zdjętego aparatu (patrz § 7), za przeniesienie aparatu do innego lokalu (patrz §§ 4—6) lub za zmianę numeru stacji abonamentowej (patrz § 7):

- a) osoby, które wymówiły, lub którym wymówiono abonament, o ile wznowienie abonamentu nastąpi przed upływem 2 mies. od dnia, w którym aparat został usunięty z powodu nieuiszczania opłat abonamentowych lub wygaśnięcia abonamentu i o ile osoba wznawiająca abonament opłaci abonament za czas przerwy i należność za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu w tem samym miejscu (patrz § 7) lub w innym (patrz §§ 4—6);
- b) abonenci sezonowi, którzy korzystają z połączenia telefonicznego względnie opłacają za abonament normalny przynajmniej w ciągu trzech miesięcy w roku oraz za konserwację linji za cały rok (patrz § 49);
- c) prawni spadkobiercy zmarłego abonenta, gdy obejmują po nim stację telefoniczną w terminie 2 miesięcy od dnia, do którego opłacony był abonament i gdy od tegoż dnia opłacają zaległy abonament;
- d) jedno z małżeństwa, gdy drugie przekazuje mu swe prawa do abonowanego na swoje nazwisko telefonu;
- e) właściciel lub jeden z współwłaścicieli przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy firma zgłosi życzenie przepisania stacji abonentowej zapisanej na nazwisko przedsiębiorstwa lub posiadłości, na imię właściciela lub odwrotnie, właściciel na imię przedsiębiorstwa;
- f) funkcjonariusz instytucji państwowej, społecznej lub prywatnej lub przedsiębiorstwa, korzystający ze stacji abonentowej, zainstalowanej i abonowanej dla niego przez instytucję lub przedsiębiorstwo, gdy zgłasza życzenie przepisania użytkowanej stacji na własne nazwisko, właścivi zaś abonent-płatnik z praw swych rezygnuje;
- g) nowonabywca lub dzierżawca przedsiębiorstwa handlowego, przemysłowego lub posiadłości ziemskiej, gdy zgłasza życzenie przepisania na swoje nazwisko stacji abonentowej czynnej w danym przedsiębiorstwie lub posiadłości ziemskiej, poprzedni zaś właściciel z praw abonenta rezygnuje.

We wszystkich wyszczególnionych w punktach d, e, f, g wypadkach przekazanie praw do abonamentu państwowej sieci telefonicznej względnie zmiany nazwiska lub firmy, pod którą w spisie abo-

mentów dana stacja abonamentowa figuruje, może nastąpić tylko na podstawie pisemnych deklaracji, wnoszonych do miejscowego urzędu poczt i telegrafów przez obie zainteresowane strony. W wypadku pod c deklaracja jest jednostronna, lecz składający deklarację musi udowodnić swe prawo spadkowe.

Strona, przejmująca urządzenia abonamentowe pierwotnego właściciela, przejmuje i jego zobowiązania wobec zarządu poczt i telegrafów, co musi być zaznaczone w deklaracji względnie stwierdzone podpisaniem odpowiednich załączników oraz uiszcza ustaloną taryfą telefoniczną należność kancelaryjną za przepisanie abonamentu, zmianę numeru lub adresu (patrz § 7).

§ 24. Opłaty wstępne i instalacyjne uiszcza ubiegający się o stację abonamentową zasadniczo zgóry przed rozpoczęciem roboty. Może on jednak za zgodą właściwej dyrekcji poczt i telegrafów, uiszczyć je w ratach, wnosząc przed rozpoczęciem robót: 50 zł. na rachunek należności za pierwszą strefę i 25% pozostałych kosztów, resztę zaś po oddaniu telefonu do użytku najwyżej w 10 następujących po sobie ratach miesięcznych równocześnie z opłatą abonamentową.

Zgóry pobrane opłaty wstępne przed oddaniem do użytku urządzenia abonamentowego podlegają w całości zwrotowi tylko w tym wypadku, gdy urządzenie to z winy zarządu poczt i telegrafów nie zostało uskutecznione przed upływem 3 miesięcy od dnia wpłacenia należności i osoba ubiegająca się o połączenie abonamentowe rezygnuje z urządzenia i żąda zwrotu opłat.

Jeżeli natomiast ubiegający się o urządzenie telefoniczne cofnął przed powyższym terminem swe zgłoszenie lub sam jest winien, iż urządzenie nie mogło być na czas uskutecznione, zarząd zaś poczt i telegrafów poniósł już pewne wydatki, wydatki te winien zwrócić ubiegający się o telefon. Przy obliczaniu poniesionych wydatków wartość nieużytych materiałów przyjmuje się na koszt zarządu poczt i telegrafów.

§ 25. Przez uiszczenie opłat wstępnych i instalacyjnych abonent nabywa prawa do korzystania z oddanej mu do dyspozycji stacji abonamentowej przez cały czas trwania abonamentu, nie nabywa jednak praw własności do tej stacji ani też do linii. Zarówno urządzenie linjowe jak i aparaty pozostają własnością zarządu poczt i telegrafów i tylko zarząd pomieniony może nimi dysponować.

Powyższe nie dotyczy aparatów zakupionych przez abonenta. Aparaty te pozostają jego własnością.

§ 26. Od chwili oddania abonentowi telefonu do użytku abonent odpowiedzialny jest materialnie za uszkodzenie lub zniszczenie znajdujących się u niego aparatów oraz innych części urządzenia, o ile uszkodzenie nie jest wynikiem normalnego zużycia się. W danym razie abonent obowiązany jest zwrócić koszt naprawy uszkodzonego urządzenia.

§ 27. Wszelkie zmiany w urządzeniach telefonicznych uskutecznić mogą jedynie organa zarządu poczt i telegrafów.

Abonentowi nie wolno dokonywać na własną rękę żadnych zmian w urządzeniach telefonicznych.

W razie dokonania samowolnych zmian abonent obowiązany jest uiszczyć zarządowi poczt i telegrafów koszty wynikłe z powodu ewentualnej przeróbki urządzenia oraz należną ewentualnie różnicę opłat abonamentowych od kwartału wstecz.

W wypadkach samowolnego dokonania zmian w urządzeniu abonent na zarządzenie właściwej dyrekcji poczt i telegrafów może być pozbawiony połączenia telefonicznego.

§ 28. Zarząd poczt i telegrafów sam dostarcza materiały i aparaty potrzebne do wykonania linii i stacji abonamentowych telefonicznych oraz sam wykonywa odnośne roboty.

Ubiegającemu się o telefon pozostawia się możliwość za zgodą właściwej dyrekcji poczt i telegrafów samemu dostarczyć słupy potrzebne do budowy linii, przebiegającej poza pierwszą strefą. Słupy te winny odpowiadać przyjętym przez zarząd poczt i telegrafów warunkom technicznym, winny one być impregnowane, o ile na danej sieci stosowane są takie słupy.

Na żądanie właściwej dyrekcji poczt i telegrafów ubiegający się o przyłączenie do centrali winien sam zakupić aparaty specjalne jako to: centralki automatyczne, aparaty telefoniczne szeregowe, podsłuchowe i t. p., których zarząd poczt i telegrafów wogóle nie stosuje.

Dostarczenie wskazanych powyżej aparatów nie wpływa na obniżenie wysokości opłat wstępnych i abonamentowych.

§ 29. Każda stacja telefoniczna abonamentowa zasadniczo winna posiadać oddzielną linię telefoniczną łączącą ją z miejscową centralą.

Stacja abonamentowa, posiadająca samodzielne połączenie z centralą, nosi nazwę stacji głównej, odnośne zaś połączenie — nazwę połączenia głównego.

Wyjątkowo, gdy system urządzeń centrali miejscowej nie stoi temu na przeszkodzie, zapomocą jednej linii telefonicznej można połączyć z centralą kilka stacji abonamentowych. Połączenie takie nosi nazwę połączenia towarzyskiego i polega na tem, że wszystkie stowarzyszone stacje abonamentowe załączone są do wspólnego przewodu równoległe. Przy wywoływaniu poszczególnych stacji koniecznym jest stosowanie odmiennych sygnałów.

§ 30. Połączenia towarzyskie mogą być urządzane przy zachowaniu następujących warunków:

1) stacje telefoniczne towarzyskie mogą znajdować się jedynie w drugiej strefie, w odległości ponad 3 klm. od granicy strefy pierwszej danej sieci miejscowej;

2) ilość stacji telefonicznych stanowiących połączenie towarzyskie nie może być większa niż 4;

3) stacje telefoniczne połączenia towarzyskiego muszą być zgrupowane w jednej magistrali;

4) udziałowcy połączenia towarzyskiego winni sami dobrać i zgłosić grupę towarzyską. Za całą grupę jednak odpowiada wobec zarządu poczt i telegrafów jeden upoważniony udziałowiec;

5) dołączenie nowego telefonu towarzyskiego do już istniejącej grupy może nastąpić tylko za zgodą wszystkich uczestników tego połączenia.

Uwaga: Istniejące już połączenia towarzyskie, które nie odpowiadają podanym powyżej warunkom, mogą być utrzymane nadal aż do chwili rekonstrukcji centrali miejskiej lub zgłoszenia przez udziałowców zmian personalnych lub ilościowych w stowarzyszonej grupie.

§ 31. Do każdej stacji abonentowej głównej może być przyłączony jeden lub kilka aparatów telefonicznych dodatkowych.

Gdy chodzi o przyłączenie jednego aparatu dodatkowego, aparat główny uzupełnia się przełącznikiem z dzwonkiem i tarczą spadkową. Gdy chodzi o przyłączenie kilku aparatów dodatkowych, znajdują zastosowanie aparaty szeregowe lub centraliki domowe.

Aparaty dodatkowe zasadniczo mogą być instalowane w takich tylko lokalach, które mogą być połączone z lokalem stacji abonentowej głównej linią telefoniczną, nie wychodzącą poza obręb jednej posesji.

Zasada ta nie obowiązuje, gdy zarówno stacja abonentowa główna jak i dodatkowa zainstalowane są w posesjach położonych poza strefą pierwszą przy jednej i tej samej magistrali lub jej odgałęzieniach.

W wypadkach wyjątkowych dyrekcja poczt i telegrafów może zezwolić na to, by stacja dodatkowa i stacja główna, znajdujące się w różnych posesjach, z których obie lub jedna położone są w obrębie strefy pierwszej, otrzymały połączenie bezpośrednie.

Za takie bezpośrednie połączenie abonent uiszcza opłaty wstępne (§ 1 a) i opłaty abonentowe (§ 8 poz. 1—3) jak za stację i połączenie główne.

§ 32. Linje telefoniczne łączące centraliki domowe z centralą miejscową buduje i konserwuje zarząd poczt i telegrafów na zasadach przewidzianych dla połączeń głównych (§§ 1 i 8 poz. 7).

Ilość połączeń centraliki domowej z centralą miejscową uzależniona jest od ilości aparatów dodatkowych: przynajmniej jedno połączenie główne musi wypadać na każde 7 aparatów dodatkowych.

Centraliki domowe, z wyjątkiem centralek automatycznych i urządzeń szeregowych, jak również załączone do nich aparaty dodatkowe, instaluje i utrzymuje zasadniczo zarząd poczt i telegrafów, w pewnych jednak wypadkach może odmówić wykonania takiej instalacji, pozostawiając abonentowi możliwość wykonania takowej własnymi środkami.

Konserwacja wykonanych przez abonenta centralek należy do abonenta.

O zmianach w urządzeniu centralek, konserwowanych przez abonenta, w szczególności zaś o zwiększeniu lub zmniejszeniu liczby dodatkowych aparatów, abonent obowiązany jest niezwłocznie powiadamiać zarząd sieci telefonicznej.

Obsługa centralek domowych we wszystkich wypadkach należy do abonenta.

§ 33. Przyłączenie do centrali miejscowej egzystujących lub nowopowstających centralek domowych, zainstalowanych za zgodą właściwej dyrekcji poczt i telegrafów przez samego abonenta, może mieć miejsce przy zachowaniu następujących warunków:

- a) system urządzeń centraliki domowej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali zarządu poczt i telegrafów,

- b) wszystkie aparaty obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości,

- c) ilość dodatkowych aparatów telefonicznych centraliki domowej nie może być mniejsza niż 6.

§ 34. Przy głównych lub dodatkowych aparatach telefonicznych mogą być umieszczane wyłącznie w tym samym lokalu następujące urządzenia dodatkowe: dzwonki, tarcze spadkowe, dodatkowe gniazdko wtyczkowe, dodatkowe słuchawki.

§ 35. Stację abonentową przyłącza się zasadniczo do najbliższej centrali telefonicznej.

Na prośbę ubiegającego się i w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, właściwa dyrekcja poczt i telegrafów może zezwolić na przyłączenie aparatu głównego do centrali dalszej na odległość do 50 km. i wymierzyć zwiększone opłaty abonentowe jako odszkodowanie za straty spowodowane zmniejszeniem ilości rozmów międzymiastowych. Wymiar tej dodatkowej opłaty określa § 11 niniejszej taryfy.

§ 36. Abonenci obowiązani są zezwalać organom zarządu poczt i telegrafów wchodzić do lokali, w których są zainstalowane stacje abonentowe oraz ułatwiać im kontrolę i konserwację odnośnych urządzeń. Dotyczy to również kontroli stacji wykonanych przez abonenta, lecz przyłączonych do centrali państwowej.

Niestosowanie się do powyższych postanowień powoduje wyłączenie stacji z sieci.

Organa zarządu poczt i telegrafów przeprowadzające kontrolę, obowiązane są okazywać abonentom legitymacje, stwierdzające ich charakter służbowy.

§ 37. Wysokość opłat wstępnych (patrz § 1) i abonentowych (patrz § 8) pobieranych od abonentów sieci miejscowych; uzależniona jest od grupy, do której dana sieć została zaliczona.

Podział sieci miejscowych na grupy oparty jest na ilości stacji abonentowych głównych, wchodzących w skład danych sieci, a mianowicie:

grupę I stanowią sieci z ilością stacji abonentowych do 20

grupę II stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 21 do 100

grupę III stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 101 do 400

grupę IV stanowią sieci z ilością stacji abonentowych od 401 do 2000

grupę V stanowią sieci z ilością stacji abonentowych ponad 2000.

Zmiany w szeregowaniu sieci do tej lub innej grupy, przeprowadzane co kwartał na podstawie danych o ilości stacji abonentowych na pierwszego stycznia, kwietnia, lipca i października, obowiązują po upływie kwartału, to jest od pierwszego kwietnia, lipca, października i stycznia.

Przy ustalaniu ilości stacji abonentowych nie są brane pod uwagę stacje służbowe władz, urzędów i organów zarządu poczt i telegrafów.

Przytoczone powyżej zasady szeregowania sieci miejscowych poszczególnych grup nie dotyczą

warszawskiej sieci podmiejskiej (patrz §§ 39—41) i katowickiej sieci okręgowej (patrz § 42).

§ 38. Teren obsługiwany przez jedną lub kilka równorzędnych central sieci miejscowej stosownie do odległości od ośrodka danej sieci dzieli się na dwie strefy:

a) strefę pierwszą stanowią tereny, położone od ośrodków w promieniu:

1,5	kilometra	w	sieciach	zaliczonych	do	grupy	I
1,5	"	"	"	"	"	"	II
2	"	"	"	"	"	"	III
2	"	"	"	"	"	"	IV
3	"	"	"	"	"	"	V

b) strefę drugą stanowią tereny, położone poza granicą strefy pierwszej.

Za ośrodek, z którego się zakreśla granice pierwszej strefy, przyjmuje się normalnie lokal centrali. W wyjątkowych wypadkach, gdy centrala położona jest na krańcu miasta, lub gdy w jednym i tem samym mieście jest kilka central, przyjmuje się za ośrodek pewien stały punkt tak wybrany, by zakreślony z niego obwód obejmował możliwie największą część zabudowanej przestrzeni danego osiedla.

W tym wypadku o wyznaczeniu ośrodka rozstrzyga Ministerstwo Poczt i Telegrafów na wniosek właściwej dyrekcji poczt i telegrafów.

§ 39. Warszawską sieć podmiejską tworzą: centrala podmiejska w Warszawie wraz z bezpośrednio załączonymi do niej stacjami abonentowymi i czynne w okolicach Warszawy sieci miejscowe, których centrale połączone są bezpośrednio z centralą podmiejską w Warszawie, a mianowicie: Brwinów, Brzegi, Dąbrówka koło Radzymina, Dęba Wielkie, Falenica, Henryków k. Warszawy, Jabłonna k. Warszawy, Jadów, Józefów k. Otwocka, Karczew k. Otwocka, Marki, Międzyzespół, Milanówek, Miłosna, Modlin, Nadarzyn, Nieporęt, Nowy-Dwór k. Modlina, Odolany k. Warszawy, Okuniew, Otwock, Piaseczno k. Warszawy, Piastów, Pomiechówek, Pruszków, Radziejów, Radzymin, Rembertów, Skolimów, Stara-Wieś, Sulejów, Świdry, Tłuszcz, Urle, Wesoła k. Warszawy, Włochy, Wołomin, Zakroczym, Zabrodzie, Zegrze, Zielonka k. Warszawy.

§ 40. Abonenci, których stacje załączone są bezpośrednio do centrali podmiejskiej w Warszawie, uiszczają:

- opłaty wstępne, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V,
- opłaty abonamentowe, przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V z dopłatą przewidzianą dla abonentów załączonych do central dalszych, z pominięciem bliższych (patrz § 11). Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze stacjami abonentowymi załączonymi do centrali podmiejskiej i miejskiej w Warszawie,
- opłaty niższe za rozmowy międzymiastowe ze stacjami abonentowymi załączonymi do central wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej (patrz § 16).

§ 41. Abonenci, których stacje załączone są do central wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej uiszczają:

- opłaty wstępne i abonamentowe według grupy, do której dana sieć miejscowa została zaszeregowana na podstawie rzeczywistej ilości stacji abonentowych, załączonych do centrali miejscowej. Uiszczanie tego rodzaju abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów tylko z abonentami danej sieci miejscowej,
- opłaty niższe za rozmowy międzymiastowe ze wszystkimi stacjami, załączonymi do central podmiejskiej i miejskiej w Warszawie i do central wchodzących w skład warszawskiej sieci podmiejskiej (patrz § 16).

§ 42. Katowicką sieć okręgową tworzą sieci miejscowe w Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Siemianowicach, Mysłowicach, Szopienicach, Mikołowie, Rudzie Śląskiej i Szarleju oraz w Bielszowicach, Kochłowicach, Łagiewnikach Śląskich i Nowej-Wsi koło Królewskiej Huty.

Abonenci, których stacje załączone są do pierwszych 9 z wyszczególnionych powyżej central, uiszczają opłaty abonamentowe przewidziane dla abonentów w sieciach grupy V, abonenci zaś, których stacje załączone są do 4 ostatnich z wyszczególnionych central, uiszczają opłaty przewidziane dla abonentów w sieciach grupy IV. Uiszczanie tak wymierzonego abonamentu uprawnia ich do bezpłatnego prowadzenia rozmów ze wszystkimi abonentami katowickiej sieci okręgowej.

Opłaty wstępne uiszczają abonenci katowickiej sieci okręgowej według grup, do których każdą poszczególną sieć należałoby zaszeregować na podstawie rzeczywistej ilości stacji abonentowych załączonych do danej centrali miejscowej.

§ 43. Wysokość opłaty abonamentowej za aparaty główne połączone z centralą zależna jest:

- od kategorii abonamentu,
- od grupy, do której jest zaliczona dana sieć (patrz § 37),
- od strefy, w której znajduje się aparat abonenta.

§ 44. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- Abonament I kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wolnych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentyków, felczerów, akuserek i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby pomienione nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.
- Abonament II kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty, przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących, a zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szkołach, ambulatoriach, kancelariach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszka-

niach osób zawodów wyzwolonych, jeżeli telefony ich nie podpadają pod abonament I kategorii.

- c) Abonament III kategorii. Do tej kategorii zalicza się aparaty dostępne dla publiczności, jak to: w hotelach, restauracjach, w kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, domach zdrowia, klubach, w ogólnych salach domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., nadto w sklepach, gdy aparat założony jest w miejscu dostępnym dla publiczności.
- d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zalicza się aparaty bez względu na miejsce, w którym są zainstalowane, jeżeli stanowią grupę towarzyską.

Grupa towarzyska może być utworzona w dwójkę, w trójkę lub w czwórkę.

Wysokość abonamentu towarzyskiego zależy od ilości udziałowców danej grupy towarzyskiej (patrz § 8 poz. 4—6). Jeżeli wskutek wycofania się udziałowców w danej grupie towarzyskiej pozostanie załączony tylko jeden z telefonów towarzyskich, połączenie to traci charakter abonamentu towarzyskiego i podpada pod abonament za połączenie główne (patrz § 8 poz. 1—3).

§ 45. Jeżeli do stacji abonentowej głównej dołączone są jeden lub kilka aparatów dodatkowych i poszczególne aparaty podpadają pod rozmaite kategorie abonamentu, wówczas stację główną zalicza się do najwyższej kategorii abonamentu, jaka w danym wypadku wchodzi w rachubę.

§ 46. Abonentem stacji dodatkowej jest zawsze abonent stacji głównej, bez względu na to, gdzie zainstalowany jest aparat dodatkowy.

§ 47. Rozpoczęcie abonamentu liczy się od dnia oddania abonentowi stacji do użytku, t. j. od dnia załączenia stacji głównej do centrali, stacji zaś dodatkowej — do stacji głównej.

§ 48. Minimalny okres czasu na jaki może być zgłoszony abonament telefoniczny wynosi od chwili uruchomienia stacji:

- a) dla stacji abonentowych położonych w strefie I — 3 miesiące
- b) dla stacji abonentowych położonych w strefie II — 12 miesięcy.

Przypadające za wskazany okres czasu opłaty abonamentowe abonent winien uiścić w tym nawet wypadku, gdy stacja abonentowa została unieruchomiona przed upływem 3 względnie 12 miesięcy bądź na skutek jego własnego życzenia, bądź na skutek zarządzenia władz poczt i telegrafów.

§ 49. Osoby, którym potrzebny jest telefon nie na stałe, a tylko na pewien okres czasu bądź rok rocznie, bądź jednorazowo, mogą zgłaszać tak zw. abonament „sezonowy” względnie „czasowy”.

Abonament „sezonowy” tem się różni od stałego, iż mimo długotrwałych przerw między jednym sezonem a drugim, wznowienie abonamentu nie pociąga za sobą konieczności ponownego uiszczania opłat wstępnych, opłaconych przy pierwszym zgłoszeniu (patrz § 23 poz. b).

Abonent sezonowy uiszcza rok rocznie:

- a) normalne opłaty abonamentu za cały okres czasu, w ciągu którego korzystał ze stacji abonentowej, nie mniej jednak jak za 3 miesiące;
- b) opłaty za konserwację całej linii telefonicznej od centrali do stacji abonentowej w wymiarze rocznym według § 9;
- c) opłaty za zdjęcie i ponowne zainstalowanie aparatu względnie aparatów (patrz § 7).

Opłaty wskazane pod a) abonent sezonowy uiszcza w ratach miesięcznych przyczem pierwsza rata odpowiada opłatom abonamentowym za czas od dnia uruchomienia stacji do końca miesiąca, następne — opłatom miesięcznym, ostatnia — opłatom abonamentowym za czas od 1 ostatniego miesiąca do dnia zdjęcia telefonu.

Opłaty wskazane pod b) abonent uiszcza w dwóch równych ratach: pierwszą równocześnie z pierwszą ratą abonamentu, drugą — po ukończeniu sezonu. Z tej drugiej raty mogą być potrącone ewentualne nadpłaty abonamentu, gdy abonent uiścił abonament za cały ostatni miesiąc, a korzystał z telefonu tylko przez część miesiąca.

Abonament „czasowy” tem się różni od stałego i sezonowego, iż może być zgłoszony na dowolny okres czasu, nie krótszy jednak niż miesiąc.

Abonent czasowy uiszcza z góry przy zgłoszeniu:

- a) opłaty wstępne i instalacyjne według §§ 1 i 2 taryfy i
- b) opłaty abonamentowe normalne za jeden miesiąc.

Ewentualne zaś należności za dalsze korzystanie z połączenia uiszcza w ratach tygodniowych zgóry w stosunku $\frac{1}{4}$ opłaty miesięcznej.

§ 50. Abonenci III kategorii mogą zezwalać na korzystanie z ich telefonu osobom postronnym i pobierać od nich za to opłatę, nie przekraczającą stawki ustalonej taryfą za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic publicznych.

§ 51. Abonent jest odpowiedzialny za treść przeprowadzanych z jego aparatu rozmów. W tym więc wypadku, gdy zostanie stwierdzonem, że treść tych rozmów zagraża bezpieczeństwu publicznemu, lub obraża moralność publiczną, lub też gdy rozmawiający w odniesieniu do obsługi centrali zachowuje się w sposób niekulturalny, stacja jego na skutek zarządzenia odpowiedniej władzy może być wyłączona z sieci.

W tych wszystkich wypadkach, gdy stacja abonentowa wyłączona została z sieci na skutek zarządzenia władzy, uiszczone przez abonenta opłaty zwrotowi nie podlegają.

§ 52. Abonent, który chce się zrzec abonamentu, winien to zgłosić pisemnie temu urzędowi pocztowo-telegraficznemu, do którego centrali jest załączony.

§ 53. Abonent traci prawo do korzystania z odanego mu do dyspozycji połączenia:

- a) gdy upłynął termin, od którego wypowiedział abonament,

- b) gdy nie uiścił w przepisowym terminie abonentowych i innych, związanych z abonamentem opłat miesięcznych (patrz § 54),
- c) gdy na zasadzie orzeczenia właściwej dyrekcji poczt i telegrafów został pozbawiony posiadanego połączenia abonentowego wskutek nadużywania telefonu (patrz § 51).

§ 54. Opłaty abonentowe i inne opłaty miesięczne związane z abonamentem winny być uiszczane zgóry, a mianowicie:

- a) pierwsza rata za czas od dnia oddania telefonu do użytku do końca miesiąca kalendarzowego zaraz po otrzymaniu rachunku,
- b) następne raty miesięczne z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego.

Opłaty te winny być uiszczane przez abonenta najpóźniej w ciągu dni 7 licząc od dnia doręczenia mu rachunku.

W razie nieuregulowania należności w ciągu dni 7, aparat abonenta wyłącza się z centrali i łączy się go zpowrotem dopiero po ewentualnym uiszczeniu zaległości łącznie z okresem wyłączenia aparatu.

Po upływie dalszych 7 dni telefon usuwa się z lokalu abonenta.

Powyższe rygory nie mają zastosowania do abonentów, których telefony opłacane są z sum skarbowych.

Opłaty już wniesione podlegają zwrotowi tylko wtedy, gdy abonent nie z własnej winy nie mógł korzystać z telefonu nie mniej niż przez dni 15, licząc od dnia, w którym doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu o uszkodzeniu swej stacji. Zwrot oblicza się proporcjonalnie za całą ilość dni, podczas których telefon był nieczynny.

Na życzenie abonenta abonament może być opłacony zgóry za okres kilkumiesięczny.

§ 55. Rozmowy przeprowadzane z rozmównic publicznymi lub ze stacyj abonentowych, załączonych do centrali jednej sieci miejscowej, z osobami korzystającymi z rozmównic lub stacyj abonentowych, załączonych do centrali innej sieci, noszą nazwę rozmów międzymiastowych.

Za rozmowy międzymiastowe pobierana jest opłata od każdej rozmowy.

§ 56. Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane z rozmównic publicznymi, uiszczają osoby zgłaszające rozmowy przy samem zgłoszeniu.

Opłaty za rozmowy międzymiastowe, przeprowadzane ze stacyj abonentowych uiszczają abonenci tych stacyj zdołu w ciągu dni 7 po otrzymaniu rachunku.

W razie nieuiszczenia należności w powyższym terminie pozbawia się abonenta prawa prowadzenia rozmów międzymiastowych aż do chwili zapłacenia zaległości.

W wypadku dwukrotnego zalegania z uiszczeniem należności za rozmowy międzymiastowe właściwa dyrekcja poczt i telegrafów może uzależnić dopuszczenie abonenta do prowadzenia rozmów międzymiastowych od uprzedniego złożenia przez abonenta zaliczki na rachunek tych rozmów i uzupełnienia jej w miarę wyczerpania.

§ 57. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek trzy-minutowych przy czym część trzech minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę rozmowy, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy centralami sieci miejscowych, do których załączone są stacje abonentowe, względnie rozmównice publiczne, za pośrednictwem których przeprowadzana jest rozmowa.

Dla obliczania tej odległości stosuje się system pól sytuacyjnych według instrukcji, zamieszczonej w wydawanym przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów „Spisie urzędów i agencji pocztowych, telegraficznych i telefonicznych“.

§ 58. W niektórych wypadkach, wskazanych w §§ 12b, 13, 14, 15 i 16 niniejszej taryfy, dotyczących rozmów międzymiastowych w obrębie poszczególnych powiatów, w obrębie warszawskiej sieci podmiejskiej i w obrębie katowickiej sieci okręgowej, rozmowy międzymiastowe traktowane są według zasad odrębnych, a mianowicie nie uwzględnia się odległości między wchodzącymi w grę centralami i przy wszelkich odległościach pobiera się opłaty jednolite.

Przy zamawianiu rozmów tego rodzaju nie można żądać wywołania ściśle określonej osoby (patrz § 60), żądać wyszukiwania numeru wzywanego abonenta (patrz § 61) lub wzywać kogoś do rozmównicy (patrz § 62).

§ 59. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne; w godzinach zaś słabego ruchu od godziny 21 do 8 ulgowe, zastępujące zwykłe.

Zniżkowe rozmowy prasowe i Polskiej Agencji Telegraficznej nie mogą być zgłaszane jako rozmowy pilne i mogą być przeprowadzane tylko między godziną 18 a 9.

§ 60. Abonenci oraz osoby, korzystające z rozmównicy publicznej, mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innej sieci, wymieniając oprócz numeru telefonu również nazwisko osoby, z którą chcą mówić.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę, także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rubryka 6—7).

§ 61. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie może wskazać numeru telefonu wzywanego abonenta, może zgłosić wezwanie, podając nazwisko, adres i bliższe określenie danego abonenta, wystarczające do odszukania go w spisie abonentów przez odnośną centralę.

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za wyszukanie numeru telefonu (patrz § 17 rub. 6—7).

Jeżeli okaże się, że wzywana strona nie posiada telefonu lub, że podane określenia są niewystarczające, o czym decyduje centrala w siedzibie wzywanego abonenta, zwraca się względnie nie zalicza się opłaty za rozmowę, zatrzymując opłatę za wyszukiwanie numeru telefonu.

Opłaty za wyszukiwanie numeru telefonu nie pobiera się od władz i urzędów państwowych przy

zgłaszaniu rozmów do władz i urzędów państwowych w innej miejscowości.

§ 62. Abonenci oraz osoby korzystające z rozmów publicznych, mogą wzywać do rozmównicy osoby nieabonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń urzędu przeznaczenia

W tym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę także opłatę za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy (patrz § 17 rub. 6 — 7) jeszcze opłatę za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń (patrz § 17 rub. 8).

§ 63. Jeżeli rozmowa nie doszła do skutku z powodu złego stanu przewodów albo aparatów lub z innych przyczyn, związanych z wykonywaniem służby, zwraca się całą opłatę za rozmowę łącznie z ewentualnymi opłatami dodatkowymi określonymi w §§ 60, 61, 62.

W razie niedojścia rozmowy do skutku z powodu niezgłoszenia się wzywanego abonenta na wywołanie centrali, zwraca się całą opłatę za rozmowę z ewentualną opłatą za przesłanie nazwiska osoby wzywanej.

Jeżeli zgłaszający rozmowę nie uzyska żądanego połączenia z powodu zajęcia linii telefonicznych w ciągu jednej godziny przy rozmowie pilnej, w ciągu trzech godzin zaś przy rozmowie zwyczajnej i rezygnuje z rozmowy, nie zamierzając dłużej oczekiwać, zwraca się całą opłatę za rozmowę oraz opłaty za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy i za wyszukanie numeru telefonu.

§ 64. Jeżeli zgłaszający rozmowę cofnie ją przed upływem terminu wskazanego w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu, pobiera się za cofnięcie stosowną opłatę (patrz § 17 rub. 9), resztę opłaty za rozmowę zwraca się. Opłaty dodatkowe, określone w §§ 60, 61, 62, zatrzymuje się.

W centralach o służbie ograniczonej zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w danym dniu, w centralach o służbie nieprzerwanej — do godziny 24.

Na życzenie zgłaszającego rozmowę, zgłoszenie pozostające bez rezultatu w ciągu wskazanego wyżej czasu, może być jednak przesunięte na najbliższy okres godzin urzędowych z zachowaniem pierwszeństwa w kolejności.

Przepisanie rozmowy zwykłej na pilną jest dopuszczalne i nie uważa się za cofnięcie pierwotnie zgłoszonej rozmowy.

§ 65. Okres czasu podlegający opłacie za rozmowę międzymiastową liczy się od chwili, gdy rozmawiający faktycznie rozpoczęli rozmowę.

§ 66. Jeżeli wzywany abonent, który zgłosił się na wywołanie centrali, nie zgłosi się do przeprowadzenia rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą.

Zwrot opłat następuje wówczas przy zastosowaniu postanowień § 64.

W ten sam sposób postępuje się, jeżeli wezwany abonent odmówi przeprowadzenia rozmowy lub wezwana do rozmównicy osoba odmówi przyścia albo nie zgłosi się w ciągu 6 godzin urzędowych danego urzędu od chwili doręczenia jej wezwania

oraz, gdy osoby tej nie można odszukać pod wskazanym adresem.

§ 67. Jeżeli zgłaszający rozmowę nie stawi się do przeprowadzenia jej na wywołanie centrali, rozmowę uważa się za przeprowadzoną i nie zwraca się opłaty ani za rozmowę ani opłat dodatkowych.

§ 68. Rozmowę uważa się za przeprowadzoną bez względu na to, kto rozmawiał z telefonu abonenta wzywającego lub wezwanego.

§ 69. Abonent stacji załączonej do centrali z ograniczoną ilością godzin służby może żądać za specjalną opłatą (patrz § 18) stałego połączenia go z drugą stacją załączoną bądź do tejże centrali, bądź do innej, ze służbą L mającej z nią bezpośrednie połączenie, bądź wreszcie z centralą o pełnej służbie, bądź dziennej C, N/2, bądź nocnej N.

Wypadek pierwszy traktowany jest jako ruch miejscowy, pozostałe trzy — jako ruch międzymiastowy.

W ruchu miejscowym stałe połączenia poza godzinami urzędowymi między dwoma abonentami są dozwolone jako jednorazowe przez jedną przerwę obiadową lub nocną oraz jako miesięczne, jednorazowo lub dwurazowo w ciągu doby. Zamiar uzyskania takiego połączenia winien abonent zgłosić w urzędzie pocztowo-telegraficznym, do którego centrali jest załączony. Spełnienie tego życzenia uzależnia się od zgody drugiego interesowanego abonenta.

W ruchu międzymiastowym dopuszcza się stałe jednorazowe połączenia poza godzinami urzędowymi przez południe lub noc, jeżeli nie sprzeciwiają się temu względy natury technicznej i względy na korespondencję, przeprowadzaną zapomocą sieci przewodów, które w danym razie wchodzą w rachubę.

Miesięczny abonament na połączenia stałe poza godzinami urzędowymi w ruchu międzymiastowym jest niedozwolony.

§ 70. Prawo pierwszeństwa pomiędzy zgłaszającymi się o połączenia poza godzinami urzędowymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, tej władzy, która pierwsza się zgłosiła. Jeżeli jednak między temi władzami jest policja państwowa, to tej bezwarunkowo należy się pierwszeństwo przed innymi władzami państwowymi.

Jeżeli dla skutecznego połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien ubiegający się o połączenie zwrócić koszt ich zakupu i przysposobienia do użytku.

§ 71. Za specjalną opłatą dopuszczalne jest w tych urzędach, w których ze względu na warunki służbowe może to być zaprowadzone, codzienne podawanie abonentowi dokładnego czasu o pewnej porze (patrz § 19).

§ 72. Do każdego telefonu głównego abonent otrzymuje z urzędu spis abonentów. Za spis ten abonent obowiązany jest uiścić opłatę ustaloną przez zarząd poczt i telegrafów. Odnosna opłata winna być uiszczona przy najbliższej opłacie abonamentu. Od przyjęcia i opłacenia spisu abonent nie może się uchylać.

Dalsze egzemplarze spisu poza pierwszym, czy to dla aparatu głównego, czy to dla aparatów dodatkowych, może abonent otrzymać na własne żądanie,

uiszczając ustaloną opłatę, o ile zarząd poczt i telegrafów posiada zapasowe egzemplarze spisu do dyspozycji.

Doreczenie spisu odbywa się bezpłatnie.

Powyższe postanowienia odnoszą się również do dodatków do spisu abonentów.

§ 73. Każdy abonent, posiadający jedną stację główną, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego zamieszczenia jego nazwiska w spisie; kto abonuje więcej niż jedną stację główną ma prawo żądać, by nazwisko jego zamieszczone było w spisie bezpłatnie tyle razy, ile abonuje stacji głównych.

Nazwiska abonentów zamieszcza się w spisie pod literą i w brzmieniu, które sami oni oznaczają; gdy abonent żądanych wskazówek nie udzielił—pod tą literą i w tem brzmieniu, które zarząd poczt i telegrafów uzna za stosowne.

Aparaty dodatkowe wykazuje się przy odnośnych aparatach głównych.

Tekst danych dotyczących abonenta, zamieszczanych w spisie bezpłatnie, nie może być dłuższy, przy dwukolumnowym układzie spisu: a) dla aparatu głównego nad trzy wiersze,

b) dla aparatu dodatkowego nad jeden wiersz druku.

W razie przekroczenia pomienionej ilości wierszy obowiązuje za każdy dodatkowy wiersz druku osobna opłata (patrz § 20).

Za osobną opłatą nazwisko względnie firma abonenta mogą być zamieszczone w spisie kilkakrotnie, pod różnymi oznaczeniami (patrz § 20).

Treść zamieszczonego tekstu można zastosować naogół do życzenia abonenta, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

Na pisemne życzenie abonenta telefon jego i nazwisko mogą być niezamieszczone w spisie abonentów.

§ 74. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Ministerstwo Poczt i Tele-

grafów może zezwolić właścicielom prywatnych urządzeń telefonicznych, zakładanych na mocy odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, na zawieszenie swoich przewodów na trasach zarządu poczt i telegrafów względnie może im wynająć żyły kablowe.

§ 75. Zawieszanie przewodów prywatnych na trasach państwowych wykonywają wyłącznie organa zarządu poczt i telegrafów.

Za wykonanie odnośnych robót strona prywatna winna zwrócić zarządowi poczt i telegrafów jego koszty własne.

Strona prywatna ma prawo sama dostarczyć potrzebne materiały; materiały te winny w zupełności odpowiadać typom zarządu poczt i telegrafów.

§ 76. Przewody prywatne, zawieszane na trasach zarządu poczt i telegrafów konserwuje tenże zarząd za opłatą, przewidzianą w § 21.

§ 77. Zarządowi poczt i telegrafów przysługuje prawo na zasadzie uprzedniego miesięcznego wypowiedzenia, bez podawania powodów, usunąć ze swej trasy przewody prywatne lub wyłączyć żyły kablowe.

Usunięcie przewodów skuteczniają organa zarządu poczt i telegrafów za zwrotem przez stronę prywatną kosztów tych robót.

Część III.

Opłaty za rozmowy telefoniczne z zagranicą.

§ 78. Opłaty za rozmowy telefoniczne zagraniczne oparte na postanowieniach umów z poszczególnymi państwami ustala Ministerstwo Poczt i Telegrafów i ogłasza je w miarę wprowadzania nowych relacyj w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Opłaty te wyrażone w frankach i centymach złotych przelicza się na złote polskie według obowiązującej równowartości złotego polskiego do franka złotego.